

MURÁNYI ZITA

lakatlan szoba

az éjszaka amit kócos szívedből kifésültek
mélyebbre ejti a fényeket
az árnyékok a padlón összevesznek
az ég fehér zsámolyára térdelsz foszló
gomolyán egy nyakas felhőnek
a semminél kicsit följobb lógatod a kezed
nézed a fényeket lassan
szitálni kezd a nap bennem
még mindig egymással leszünk tele
mint egy lakatlan szoba amit melegséggel
telít a sugárzongora nézni hatalmas sárga
billentyűit és hogy néma sajgásként feszül ki a lélek
milyen mélysége van a szemedbe fésült idegenségnek.

Czobor utca

anyuval macskát etettünk föltámadt az udvar
csillogott a kezünk
az állat bajuszán is fölcsillant a vaj
ez Zuglóban történt kérdeztem miért hívják úgy az utcát hogy Czobor
akkor jött le az emeletről egy idegen bácsi helyeselt
persze hogy kóbor a testén ezüstös foltok világítottak
anyu szerint úgy mondják cirmos mintha szürke virágszirmok
borították volna a hasát amit belülről tömött ki a dorombolás
egy év múlva ugyanez a macska már kétszer akkora volt a hasa
a hóba ejtett egy vérfoltot öt kölyköt ellett de egy halva született
a többi már egy karkosárban hevert de éjszaka annak
az egynek hallatszott a föld alól a dorombolása
reggelre a hóban kirajzolódott egy maroknyi vízpára.

madárka

Nemes Nagy madarára gondolok neki csak a válla
de mit teszek ha nekem a szívemből szakad ki a
madárka hogy állok föl ha megszakad
egy isteni artéria
aztán egy halk roppanás
amiben rügyet cseréltek az ágak
a klorofill a víz hasában
mélyzöld csobbanással
sajgásként feszült a lélek törésvonalának

a felhők leheletkönnyű barokkos ívei
 mintha mind most akarna megmerevedni
 fehérre kenték az eget
 a földből újra kinőttek a gyerekkori házak
 távolabb zöld kerítése látszott az óvodának
 apa azt mondta milyen vastagok a falai csak a
 panelban olyan vékonyak mint egy pehelypaplan
 este beletakaróztak a szavak te mégis hallottad
 hogy a szomszéd szobában bottal verik a csillagokat.

pára

az éjszakában a hajnal legutolsó fénylobbanása
 ha gondolsz rám sok kis idézőjelbe tett búcsúzásra
 egy reggel amikor a tenyereden
 gyertyafüst gomolygott a pára
 a belevasalt reggel
 varkocsain a hold ezüstje a bőrömet tépem ki
 belőled még mindig tüzelne.

Udvarhölgyek

az Udvarhölgyeket a festészet teológiájának
 is nevezik Madridban a Prado ad neki otthont
 én meg annak örülök hogy ez az álom ilyen bátran
 kanyarodott vissza az időben és súrolta a 17. századot
 a szerencseszámom igaz rossz hasonlat a kép mivel egyáltalán
 nem mozog örültem hogy még hosszan csüng
 szobám falán az álomtöredék amit senki sem lát
 Velázqueznél a király és a királynő felsőteste
 lóg ki a festményből tegnap nálam mégis az este
 nézte magát foncsorozott tükörben
 persze nem ez volt a lényege nem a
 mise an abyme avagy a beágyazott narratíva
 hanem hogy az álom is illúzió mint
 a festészet meghamisítja a valóságot
 az irodalomban először Gide alkalmazta
 gondolom a kicsinyítő tükör beágyazása
 azt a célt szolgálta hogyha reggel újra
 föllevenítem örökre magába szippantson az éjszaka.

áttét

amikor kimondta hogy áttét
a korsóban habzó sörében
saját duplikátumaként vibrált egy-két buborék
mintha a lét stabilitásáért küzdött volna a poháralátét
azt hazudta biztos az orvos diagnosztizálta félre
a székként funkcionáló rönkökben
a nyár szinesztéziája festette meg
az évgyűrűket vagy csak a forróságtól lüktettek
persze a rákkal nem lehet vitatkozni
és földolgozásában se segít a fekete humor
hiába jutott ki bőven ebből a hungarikumból
most keserűbb volt mint a sör apa már ültében
sokat veszített súlyából és unottabb volt
mint a nap ami még bilincsbe verte a mozdulatlan fatuskót.

tornác

összefont tenyeremben
a lélek szünetet tartalak
fölszámolt bérházak
tengerére nyíló ablak
a fény árnyékunk tornáca
két fa gyökerén a beágyazódás csúszik arrébb
amikor arcod mögé bújnék
lekottázni a szívkihagyásokat
zavar a nincsen hangok nesztelensége
egymás érintetlenségéből nézünk ki
mintha ott világosabb lenne.